

Ἡ νὰ βροντήξω θέλεις δὴ κ' ἐγὼ καὶ νὰ ἀστράψω,
 Νὰ πῶ πῶς οἱ πολιτικοὶ εἶναι αἰσχροὶ, προδόται,
 Νὰ κλάψω τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴν μεγάλη Ἰδέα;
 —Ἄν εἶναι ἔτσι, ζήτησε ἀπ' τὸν διανομέα
 τοὺς στίχους τῆς πρωτοχρονιάς ἢ πρόσμενε λιγάκι
 τὸν Μάρτη, τί θὰ πῆ νὰ δῆς ποιητικὸ φαρμάκι.
 —Θὰ κλάψητε—αἱ ποιηταὶ—καὶ πάλι τὴν Ἑλλάδα
 καὶ τ' τὸ Βίκουσιένα τῆς θ' ἀνάψετε λαμπάδα!
 Ὡς πότε θὰ τοῦ καιέτε ὡς πότε πλειὰ λιβάνι,
 Ὡς σκάση, δὲν τ' ἀφίνετε ὀλίγο ν' ἀνασάνη;

Δ.

Ἄπ' ἐξω τοῦ Παράσχου μας τοὺς στίχους ξέρουσ' ὅλοι·
 Ἐνα λουλοῦδι ἂν κλέψουσε σὲ τέτοιο περιβάλε,

ΤΟ ΕΞΩΚΛΗΣΙΟΝ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, πρωθυπουργός.

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΣΚΗΝΗ Α'.

[Ἐξωκλήσιον ἐπὶ τοῦ Πεντελικοῦ. Πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας γονυκλινῆς προσεύχεται ὁ Πάτερ Κουμουνδούρος φορῶν μέλαν ῥάσσον. Τὸ ἐκκρεμές σοβαρώτατα διακόπτει τοὺς λόγους αὐτοῦ].

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἄγία Θεοτόκε! ὦ, βοήθει με
 τὴν τρικυμίαν νὰ διέλθω ἀβλαβής.
 Ἀκούω τὸν τριγμὸν τῆς τὸν ἀπαίσιον·
 Μακρόθεν μαινομένη φεῦ! ἐπίκειται.
 ὦ! μὴ θελήσης ναυαγὸς ἐλεεινός
 Νὰ χάσω καὶ τὸ πλοῖον καὶ τοὺς ναύτας μου,
 Κ' ὑπόσχομαί σοι ν' ἀκυρώσω αὐθρῶρ
 Ἐκεῖνο τὸ ἀχρεῖον νομοσχέδιον,
 Δι' οὗ πωλοῦνται τῶν μονῶν τὰ κτήματα.

(Τύπτει τὸ μέτωπόν του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν σιγῇ).

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Ἐισέρχεται ὁ πάτερ Τρικούπης φορῶν μέλαν ῥάσσον· Προχωρεῖ χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν κείμενον κατὰ γῆς Πάτερ Κουμουνδούρου).

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐδῶ μὲ εἶπαν πρέπει νὰ προσευχηθῶ
 Ἄν θέλω νὰ νικήσω εἰς τὸ στάδιον
 τῆς πολιτείας τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.
 Σιγὴ καὶ ἐρημία!

(Προχωρεῖ καὶ κλίνει τὸ γόνυ πρὸ ἄλλης εἰκόνας τῆς Παναγίας δεξιόθεν τοῦ Πάτερ Κουμουνδούρου.)

Παναγία μου!

Ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως
 Ἐνώπιόν σου κλίνει, ἀρωγὴν, ἰσχὺν,
 Ἐκ τῆς ὑψίστης σου δυνάμεως αἰτῶν.

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (κατ' ἰδίαν)

Φωνὴν ἀκούω!

Τί τάχα; Ἄπ' τὸν πλούσιον σὺν κλέφτης δὲν πειράζει·
 τοῦ παίρνει μιὰ ἰδέα του κίνεις, τοῦ τὴν ἀλλάζει
 λιγάκι κ' ὅλα τέλειωσαν. Τὸ ἴδιο ὅταν παίζῃ
 Ἡ ἀδελφὴ σου ἢ μικρὴ τῆς κοῦκλας. Σ' τὸ τραπέζι
 σὺν κάθεσθε, λίγο φαγῆ φροντίζει νὰ τῆς μείνῃ
 καὶ ὕστερα ἢ κοῦκλά της μ' ἐκεῖνο γεῦμα δίνει.
 Τώρα πιστεύω δὲν ζητεῖς θουρίους νὰ τονίσω
 καὶ τὸν Παράσχο καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ λιανοπωλήσω.
 Ἄν θέλῃς ὁμως πήγαινε νὰ εὕρῃς κάποιον ἄλλο
 καὶ ἀφῆσέ με, φίλε μου, σὺν πῶψλα νὰ ψάλλω
 τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά της.
 —Δὲν ἦσαι ποιητής!—Μπορεῖ· μὰ οὔτε μεταπράτης.

Νίκος.

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα μας
 Ἐγὼ θὰ σώσω μεταβάλλων σύστημα
 Παλαιωμένον καὶ περιφρονούμενον.

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (κατ' ἰδίαν)

εἶνε αὐτὸς, εἶν' ὁ Τρικούπης. Προσοχή.

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Οἰκονομίας φέρω ὑπερβολικὰς
 εἰς τὰς δαπάνας τὰς ματαίας!
 καὶ ἂν ἐξέλθω νικητὴς τὴν αὔριον
 ἀνάθημα ὠραῖον σοὶ ὑπόσχομαι.

(Ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα καὶ φεύγει)

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (ἐγερθεὶς).

Οἰκονομίας εἶπεν ὑπερβολικὰς! (μειδιῶν).
 ὦ Παναγία Δέσποινα σ' εὐχαριστῶ,
 Διότι τοῦ ἐχθροῦ μου τὴν διάνοιαν
 Κατώρθωσα νὰ μάθω. Νῦν ἀπέρχομαι
 Νὰ ἐφαρμόσω πρότερον τὸ πρόγραμμα
 τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

(Ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα καὶ ἀπέρχεται).

Γεῖά σου.

ΕΥΡΕΘΗ!

Ἐπὶ τῶν βαθμίδων μεγάλου τινος ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν εὐρέθη μεταξίνη jarretière (περικνημὶς) κατατεθεῖσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τὴν ἀπολέσασαν αὐτὴν ἢ νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν πάρῃ ἢ νὰ μᾶς στείλῃ καὶ τὴν ἄλλην.

ΠΕΡΡΩΤΗΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΩ

ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἄχ, στéρεψ' ἢ γβλλάδα μας. Πέντε φοραῖς τὴν ὠρα
 Ἐναν καιρὸ τὴν ἄρμεγες χωρὶς νὰ σκούζῃ. Τώρα;
 Στὴ βόγα της τὸ χέρι του μόλις κανεὶς ἀπλόνει,
 Ὅλον τὸν κόσμον ἀπ' τῆς φωναῖς στὸ πόδι τὸν σηκώνει.

Περρῶτης.